

Op 29 oktober 2015, de laatste donderdag van de maand, vond onze avondbijeenkomst plaats in Villa Flora te Hillegom. Met een attendance van 58% + 1 gast.

Harry Ebbink gaf de borrel, en vertelde hoe hij weer zo tevreden was over de 2e oogoperatie die hij had ondergaan, kon hij maar oogarts worden!

René Enthoven, de Voorzitter van Rc Nieuw Vennep was onze gast. Peter Kinkel is bij de club in Nieuw Vennep geweest, daarom kwam René aan onze club 'snuffelen'. Rc Nieuw Vennep telt 38 leden, is een groeiende avondclub, met een gemiddelde leeftijd van circa 48jr. Het jaarthema is 'make it happen', de club heeft veel ideeën maar soms ook een 'schop onder de kont' nodig om deze ideeën tot projecten om te zetten.

Mieke Boxhoorn, was de spreker van de avond, zij vertelde over wat zij noemde haar "tweede baan"!

De Intergemeentelijke Sociale Dienst (ISD) heeft als organisatie de extra taak binnen de 5 gemeentes om op te treden bij calamiteiten en alles wat te maken heeft met opvang en verzorging te regelen. Daarvoor zijn een aantal mensen speciaal opgeleid, waaronder dus ook Mieke. Je komt meestal in actie bij brand en stroomuitval en nu voor het verzorgen van noodopvang voor vluchtelingen.

En hier begint het spannende verhaal van Mieke....je zou daar een boek over kunnen schrijven; *"Hoe vang je 150 vluchtelingen op zonder draaiboek?"*

Twee weken geleden om 16.00 uur kwam een melding binnen; Regel de noodopvang (dat is 2 x 72 uur) voor 150 vluchtelingen die met de bus uit Ter Apel richting Teylingen nog diezelfde avond aankwamen. Het Rode Kruis zal er ook zijn.

De rampenkoffer gepakt en naar de locatie in Teylingen gegaan. Geen idee wat je er te wachten staat:

- je arriveert midden in een explosie van lichten, overal politie- en brandweermannen en nog geen 1 vluchteling te zien bij Sporthal De Tulp in Voorhout
- 150 bedjes moeten in elkaar gezet worden, even uitproberen maar dat kost minsten 15 min/bed. Uiteindelijk 30 man bij elkaar opgetrommeld.
- de vluchtelingen zullen wel honger hebben, een cateraar regelen. O ja, ook tafels, stoelen en bestek...op tijd klaar!
- als de vluchtelingen arriveren dan moeten ze eerst geregistreerd worden, met polsbandjes, maar hoe beheers je de stroom? Wat moet je registreren?
- plan van aanpak was 1 bus per keer en niet de 3 bussen tegelijk; eerst zitten, dan registeren, dan eten (oh ja de vuile bordjes, waar laat je dat?). Gelukkig had Van der Valk de handdoeken en zeepjes geregeld
- de taal, nog geen tolken, regelen dus.
- en toen was bus 3 zoek, eindelijk uren later was iedereen binnen. Men was uitgeput van de hele reis en wilde alleen maar lekker gaan liggen (van het eten kwam er niet veel)

En Mieke? die was de volgende ochtend om 09.30 uur thuis! En na 2 uur slaap, was het duidelijk dat dit niet vol te houden is door een paar mensen. Nu is het zo geregeld, de gemeente doet de nachtdiensten en ISD de dagdiensten.

Maar daar blijft het niet bij, elke dag sta je weer voor een nieuwe uitdaging. De eerste zes dagen zijn nog niet om en je moet al de volgende opvanglocatie goedkeuren...kloppen de vluchtroutes? Voldoende toiletten en douches voor de vluchtelingen? En aparte toiletten voor de organisatie?...bedden verhuizen, kleren moeten gewassen worden dus labelen en naar een wasserette...hoe houdt je de mensen bezig, behalve met 3x per dag eten en slapen?...er wordt Hepatitis A geconstateerd, alle 150 vluchtelingen moeten gevaccineerd worden, enzovoort.

Mieke vat haar ervaringen samen in twee punten;

- 1- Je begint als je opgeroepen wordt met het aantal van 150, of het gaat om bedden, stoelen, borden, rijen mensen...alles maal 150. Maar als dat aantal binnen is krijg je steeds meer het besef dat de vluchtelingen mensen zijn waar je een binding meekrijgt! Deze groep Syrische vluchtelingen, is een groep met veel hooggeschoolde mensen erbij, en ze zijn enorm dankbaar.
- 2- Hulp van vrijwilligers met de beste bedoelingen is goed, maar je hebt professionals nodig. Professionals zijn opgeleid om met rampensituaties om te gaan. Gedragsproblemen aanpakken, medische klachten coördineren met artsen en aandacht geven zonder emotioneel verstrikt te raken in de ander.

Er werden na afloop veel vragen gesteld waaruit bleek dat veel 'ongemakkelijke' situaties ontstaan door taalbarrière, communicatie misverstanden en verschillen in culturen en gewoontes.

Mieke verliet ons onder een daverende applaus en haastte zich richting De Vosse waar nu de noodopvang is. Samen met Annechien zorgden zij ervoor dat de vluchtelingen die nacht rustig en veilig in slaap vielen!

Het was zo'n een bijeenkomst met een sterk Rotary-gevoel...een gepassioneerde spreker, een boeiende ervaring met een maatschappelijke betekenis en een gezellige sfeer.

Volgende week proefeten bij De Nachtegaal. (dus niet voor de vluchtelingen en de organisatie!)

Genotuleerd door,
Raya Yousif